

Пасторъ В. Г. Зяпковъ

АМЕРИКАНСКИЯТЪ ДЕВИЧЕСКИ ПАНСИОНЪ ВЪ ЛОВЕЧЪ

Американското девическо училище въ Ловечъ датира отъ 1880 год. Въ тази година то се отваря въ града Троянъ съ деветъ ученически и единъ учителъ — американецътъ г-нъ Чалисъ. Следъ свършването на първата учебна година г-нъ Чалисъ намира за добре да премѣсти училището въ Ловечъ. Отначало за училище е служила една малка кжца съ една стая и едно коридорче. Малката стая съ коридорчето сж служили за всичко — занимателна стая и кухня. Числото на ученикитѣ презъ втората година е било 12, а това на учителитѣ — три. На следната пролетъ — презъ 1882 год. — се започва строежа на училището върху собствено мѣсто.

Презъ м. септемврий сжщата година учебнитѣ занятия се водятъ въ новото здание. Сега сж вече 12 ученички и трима учители. Съ пристигането на добрата и способна директорка г-ца Блякбърнъ активността на училището се значително засилва. Построяватъ се още две здания за нуждитѣ на пансиона. Числото на ученикитѣ се увеличава ежегодно. Голѣмата, обаче и силна работа на Ловчанския пансионъ започва следъ войнитѣ, когато пристигатъ новитѣ мисионерки — учителки: г-ца Пери, г-жа Райвсъ и г-ца Търнъръ. Военнитѣ години, които спѣваха хубавата и плодovitа дейностъ на г-ца Блякбърнъ и нейната помощница г-ца Дейвисъ, се бѣха вече изминали и новитѣ мирновремени условия искаха нови идеи и старания. Новата и енергична директорка г-ца Пери, сполучи съ своето умение и трудолюбие да отговори на нуждитѣ на времето.

Засилиха се учебнитѣ занятия. Назначиха се нови и отговорящи на нужния цензъ учители. Постараха се да приравнятъ програмата си съ тази на нашитѣ държавни гимназии. Направиха се постѣпки и за признаването на пансиона отъ съответното министерство за сръдно учебно заведение. Направенитѣ отъ Министерството на просвѣтата ревизии изнесоха голѣмиятъ прогресъ на училището и скоро следъ това биде признато за полукласическа девическа гимназия. Училището въ Ловечъ не е само единъ

образователенъ институтъ. Ако то стане единъ день такова, тогава не ще оправдава вече своето сжществуване, защото и другитѣ гимназии въ България даватъ образование на младитѣ. Ловчанскиятъ пансионъ, обаче, не дава само образование, но и възпитание. То не се стреми само да пълни ума съ сухи познания, но се грижи за оформяване на характера, за разхубавяване на душата, за заякчаване на волята. То има за целъ

Г-ЦА ПЕРИ

директорка на Американското девическо у-ще

да подготви младитѣ българки за живота. Въ това отношение Ловчанскиятъ пансионъ държи рекордъ. Надали има друго училище въ България, което при пълно зачитане църковната принадлежностъ на учащитѣ се и държейки смѣтка за свободата на съвестта на човѣка, върши такава великолепно възпитателна работа, каквато върши Ловчанскиятъ пансионъ. Тамъ не се върши никакъвъ прозелетизмъ. Всѣка недѣля ученикитѣ се водятъ на евангелската църква, но когато нѣкои пожелаатъ да отидатъ